

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 9C/42/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7614221702
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Semanová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2015:7614221702.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, samosudca JUDr. Stanislava Semanová, v právnej veci žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, IČO: 36234176, právne zastúpenom Advokátskou kanceláriou GOLIAŠOVÁ GABRIELA, s.r.o., Piaristická 707/25, Trenčín, IČO 47234679 proti žalovanému: Ľ. Q., nar. XX.X.XXXX, bytom B., N. XXXX/X, o zaplatenie 3 818,35 eur s príslušenstvom

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 2 443,04 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne počnúc od 18.12.2014 do zaplatenia a nahradiť trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku z návrhu vo výške 64,12 eur a na účet právneho zástupcu žalobcu trovy právneho zastúpenia vo výške 131,63 eur, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti súd návrh zamieťa.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa návrhom podaným na tunajšom súde dňa 29.12.2014 domáhal od žalovaného zaplatenia istiny 3 818,35 eur s príslušenstvom a náhrady trov konania. Návrh odôvodnil tým, že medzi účastníkmi konania bola dňa 19.2.2013 uzavretá Úverová zmluva č. XXXXXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 3 400,- eur zo strany žalobcu žalovanému. Žalovaný sa zaviazal peňažné prostriedky vrátiť v 66 mesačných splátkach po 119,31 eur. Žalovaný bol v omeškaní s úhradou svojho záväzku, preto bol listom zo dňa 31.3.2014 vyzvaný k splateniu celého úveru, ktorý pozostáva z nezaplatených splátok po splatnosti, upomienky, zmluvnej pokuty a zo zosplatených budúcich splátok. Zmluvné pokuty a upomienky boli vyúčtované v zmysle Úverových zmluvných podmienok, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy. Žalovaná istina pozostáva z istiny vo výške 118,79 eur, úroku vo výške 535,86 eur, zosplatennej istiny 3 110,78 eur, poistenia 27,42 eur, poplatku za možnosť zmeny splátky 1,50 eur a poplatku za upomienku vo výške 24,- eur.

Účastníci konania sa na pojednávanie nedostavili. Doručenie predvolania mal súd riadne preukázané. Lehota na prípravu pojednávania bola u oboch zachovaná a preto súd poukazujúc na § 101 ods. 2 O.s.p. pojednával v neprítomnosti účastníkov konania.

Súd vykonal dokazovanie, oboznámil sa listinnými dôkazmi a to Úverovou zmluvou č. XXXXXXXXXXXX, Úverovými zmluvnými podmienkami spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., - hotovostný úver, výzvou k splateniu celého úveru, poštovým podacím hárkom, výpisom z účtu, oznámením o postúpení pohľadávky s podacím hárkom a zistil tento skutkový stav:

Dňa 19.2.2013 medzi predchodcom žalobcu a žalovanou uzavretá Úverová zmluva č. XXXXXXXXXXXX. Z uvedenej zmluvy bolo zistené, že predchodca žalobcu poskytol žalovanému bezúčelový úver vo výške 3 400,- eur, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť v 66 mesačných splátkach po 121,90 eur, s lehotou splatnosti 66 mesiacov po poskytnutí úveru a to do 15. dňa v poslednom mesiaci. Ročná percentuálna miera nákladov poskytnutého úveru je v zmluve uvedená od 40,4 % do 42,4 % %, ročná úroková sadzba 33,92 %. Celková čiastka splatná spotrebiteľom je uvedená vo výške 7 717,38 eur.

Z výpisu čerpania, splátok a úhrad bolo zistené, že dňa 20.2.2013 bola žalovanému bankovým prevodom poukázaná suma 3 400,- eur. Žalovaný uhradil žalobcovi celkove sumu 956,96 eur.

Listom zo dňa 1.12.2014 žalobca vyzval žalovaného k splateniu celého úveru z dôvodu, že žalovaný nesplácal úver riadne a včas. Podľa tohto listu dlžná čiastka zo strany žalovaného k 1.12.2014 predstavovala sumu 3 947,76 eur. Uvedeným listom bol žalovaný vyzvaný na zaplatenie aktuálnej dlžnej čiastky do 7 dní od odoslania výzvy.

Podľa § 52 ods. 1, 3, 4 Občianskeho zákonníka v znení platnom k 19.2.2013, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1, 3, 5 Občianskeho zákonníka v znení platnom k 19.2.2013, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v znení platnom k 19.2.2013, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom k 19.2.2013, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. a/, b/, d/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom k 19.2.2013, na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 9 ods.2 písm. f/, g/, j/, k/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom k 19.2.2013, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom k 19.2.2013, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

d) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Vykonaným dokazovaním mal súd preukázať, že medzi účastníkmi konania bola uzatvorená dňa 19.2.2013 Úverová zmluva, ktorá je zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa všeobecných ustanovení § 52 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka, ako aj osobitných ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu uzatvorenia predmetnej zmluvy. Z obsahu zmluvy je totiž zrejmé, že sa jedná o formulárovú (typovú) zmluvu pripravenú vopred žalobcom, ktorej obsah nemal žalovaný možnosť reálne ovplyvniť alebo pozmeniť. Zmluvu uzatvoril žalovaný ako nepodnikateľ. Zmluva je písaná malým nahusteným písmom a ide o pomerne dlhý text obsahujúci množstvo odbornej právnej terminológie.

Na základe tejto zmluvy bol žalovanému poskytnutý bezúčelový úver, ktorý sa žalovaný zaviazal zaplatiť v 66 mesačných splátkach po 121,90 eur mesačne.

Po preskúmaní Zmluvy o úvere uzatvorenej medzi účastníkmi konania v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. súd dospel k záveru, že predmetná zmluva nemá všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

V predloženej úverovej zmluve je uvedená ročná percentuálna miera nákladov v rozmedzí od 40,4 % do 42,40 %. Takýto údaj súd považuje za neurčitý, zmätočný, uvedený v neprospech spotrebiteľa. V danom prípade nejde o revolvingový úver a teda ročná percentuálna miera nákladov má byť v zmluve uvedená presne a určito. Ročná percentuálna miera nákladov totiž predstavuje celkové náklady spojené s úverom, do jej výpočtu sa zahŕňa nielen výška úrokovej sadzby, ale aj výška ostatných poplatkov spojených s úverom a pre spotrebiteľa ide o najdôležitejší údaj, keďže mu umožňuje najjednoduchšie porovnanie ceny jednotlivých spotrebiteľských úverov. Vzhľadom k tomu ročnú percentuálnu mieru nákladov tak, ako je uvedená v zmluve uzavretej medzi účastníkmi nie je možné rešpektovať.

Na uvedenom nemení nič skutočnosť, že úplne malým písmom je v zmluve pri * uvedené, že klient súhlasí s tým, že presnú výšku ročnej percentuálnej miery nákladov mu spoločnosť oznámi po poskytnutí úveru. Ročná percentuálna miera nákladov musí byť totiž presne určená už v zmluve a okrem toho zo strany žalobcu ani nebolo preukázané oznámenie správnej výšky ročnej percentuálnej miery nákladov žalovanému po poskytnutí úveru. Je pravdou, že v prílohe č. 2 zákona č. 219/2010 Z.z., na ktorú odkazuje

ustanovenie § 19 ods. 1 tohto zákona sa pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov používa pojem hodnota čerpaných prostriedkov. Z dokazovania je zrejme, že úver bol skutočne poskytnutý žalovanému až po uzavretí zmluvy a to nasledujúci deň po uzavretí zmluvy t.j. dňa 20.2.2013, avšak zo zmluvy nevyplýva skutočnosť, aby výška úveru uvedeného v zmluve a výška skutočne poskytnutého úveru mala byť resp. bola odlišná. Súd má preto za to, že ročná percentuálna miera nákladov mala byť presne určená a uvedená už v úverovej zmluve. Okrem už uvedeného súd konštatuje, že prepočtom ročnej percentuálnej miery nákladov pri výške mesačnej splátky 121,90 eur a počte mesačných splátok 66 na Portály finančnej osvety a ochrany finančného spotrebiteľa MF SR ročná percentuálna miera nákladov predstavovala 43,09 %. V úverovej zmluve bola uvedená nižšia ročná percentuálna miera nákladov, čo je jednoznačne v neprospech spotrebiteľa.

V úverovej zmluve predloženej žalobcom je uvedená celková čiastka splatná spotrebiteľom v sume 7 717,38 eur. Má ísť o údaj predstavujúci celkovú výšku spotrebiteľského úveru. Prepočtom výšky splátky uvedenej v zmluve 121,90 eur počtom splátok 66 však je zrejme, že celková výška tohto úveru predstavuje sumu 8 045,40 eur. V zmluve je tak uvedený nesprávny údaj v neprospech žalovaného ako spotrebiteľa.

Podľa citovaného ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. v úverovej zmluve musí byť uvedená konečná splatnosť úveru. Predmetná zmluva obsahuje len údaj 66 mesiacov po poskytnutí úveru a to do 15. dňa v poslednom mesiaci. Takýto údaj nemožno považovať za presnú časovú dátumovú špecifikáciu konečnej splatnosti úveru pre túto konkrétnu zmluvu a preto súd konštatuje, že úverová zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania údaj o konečnej splatnosti úveru neobsahuje.

Zo zmluvy tiež vyplýva, že táto neobsahuje povinný údaj v zmysle § 4 ods. 2 písm. k/ citovaného zákona, a to výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Zmluva obsahuje údaj o celkovej výške splátky. Podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/ však každý z atribútov vyjadrených v zákone slovami "suma, počet a termíny splátok" sa viaže ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru, teda ako k istine, úrokom a tiež k prípadným iným poplatkom.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd konštatuje, že Úverová zmluva zo dňa 19.2.2013 neobsahuje údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, konečnú výšku úveru a konečnú splatnosť úveru, výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov v zmysle § 9 ods. 2 písm. f/, g/, j/ a k/ zákona č. 129/2010 Z.z. a preto podľa § 11 ods. 1 uvedeného zákona platí, že predmetný spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov. Na základe toho má žalobca nárok len na vrátenie skutočne ním poskytnutého úveru vo výške 3 400,- eur. Žalovaný uhradil žalobcovi celkove sumu 956,96 eur a preto ho súd zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 2 443,04 eur ako rozdiel sumy poskytnutého úveru 3 400,- eur a zaplatenej sumy 956,96 eur. V prevyšujúcej časti z dôvodu, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov súd návrh zamietol.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa

tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania. Výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Úroky z omeškania boli žalobcovi priznané v zmysle citovaného ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Úrok z omeškania bol žalobcovi priznaný od 18.12.2014 do zaplataenia istiny. Výška úroku z omeškania bola určená poukazujúc na vládne nariadenie č. 87/1995 Zb. platné v čase vzniku záväzkového vzťahu. Žalobcovi nebol priznaný ním kapitalizovaný úrok z omeškania vo výške 134,56

eur z dôvodu, že tento úrok bol vypočítaný aj zo žalobcom požadovaných poplatkov a úrokov, v ktorej časti bol návrh zamietnutý.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa § 149 ods. 1 O.s.p., ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Podľa § 151 ods. 8 O.s.p., vo výroku o náhrade trov konania súd vyjadrí osobitne trovy právneho zastúpenia a iné trovy konania, ktorých náhrada sa účastníkovi priznáva.

Podľa § 151 ods. 2 O.s.p., ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčíslil, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

O trovách konania rozhodol súd podľa citovaného ustanovenia. Žalobca sa návrhom domáhal zaplata istiny vo výške 3 818,35 eur. Súd jeho návrhu vyhovel čo do sumy 2 443,04 eur, ktorá predstavuje 64 % zo žalovanej istiny. Návrh bol zamietnutý čo do zaplata sumy 1 375,31 eur, ktorá predstavuje 36 % žalovanej istiny. Žalobca bol tak úspešný v konaní v 28 % (64 % mínus 36%).

Pri plnom úspechu v spore žalobca by mal nárok na náhradu trov konania pozostávajúcich zo zaplata súdneho poplatku z návrhu vo výške 229,- eur a z trov právneho zastúpenia vo výške 117,75 eur určených podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z. za tri úkony, ktoré súd považoval za účelne vynaložené a to prevzatie a príprava pojednávania dňa 31.5.2014 (§ 13a ods. 1 písm. a/), podanie návrhu na začatie konania dňa 17.12.2014 (§13a ods. 1 písm. c/, ods. 4) t.j. dvakrát po 141,09 eur plus 35,27 eur (1/4 zo 141,09 eur) t.j. spolu odmena vo výške 317,45 eur plus 20 % DPH vo výške 63,49 eur z uvedenej sumy t.j. odmena spolu 380,94 eur.

Trovy ďalej pozostávajú z režijného paušálu (§ 15 písm. a/) za dva úkony v roku 2014 vo výške po 8,04 eur a jeden úkon v roku 2015 vo výške 8,39 eur, t.j. spolu režijný paušál 24,47 eur plus 20 % DPH vo výške 4,89 eur z uvedenej sumy t.j. odmena spolu 29,36 eur.

Cestovné na pojednávanie na tunajšom súde za cestu Trenčín - Spišská Nová Ves a späť bolo priznané vo výške 158,86 eur vrátane 20 % DPH za cestu na pojednávania dňa 20.2.2015 pri počte kilometrov 496, priemernej spotrebe 7,81 l na 100 kilometrov, cene pohonných hmôt 1,291 eur za liter a základnej náhrade 0,183 eur. Cestovné bolo priznané vo výške 1/6 zo sumy 158,86 eur z dôvodu, že právny zástupca žalobcu sa dňa 20.2.2015 na tunajšom súde zúčastnil 6 pojednávani (pojednávania vo veci sp. zn. 9C/26/2015, 9C/27/2015, 9C/28/2015, 9C/43/2015, 9C/42/2015, 9C/41/2015), kde zastupoval žalobcu, pričom cestu Trenčín - Spišská Nová Ves vykonal len ako by šlo o účasť na jednom pojednávani. Cestovné tak bolo určené vo výške 26,48 eur (158,86 eur delene šiestimi).

Trovy ďalej pozostávajú z náhrady straty času (§ 17 ods. 1) za 12 polhodiny za jednu cestu Trenčín - Spišská Nová Ves a späť po 13,89 eur, t.j. 166,68 eur plus 20 % DPH vo výške 33,34 eur t.j. náhrada straty času vo výške 200,02 eur. Tak, ako pri cestovnom, aj pri náhrade straty času bola priznaná len 1/6 náhrady straty času a to pre účasť v ten istý deň na šiestich pojednávaniach konaných na tunajšom súde t.j. vo výške 33,34 eur (200,02 eur delene šiestimi).

Spolu trovy právneho zastúpenia by tak predstavovali sumu 470,12 eur (odmena 380,94 eur plus režijný paušál 29,36 eur plus cestovné 26,48 eur plus náhrada straty času 33,34 eur).

Žalobca bol v konaní úspešný v 28 %, preto mu bola priznaná náhrada trov konania pozostávajúca zo zaplateného súdneho poplatku z návrhu vo výške 64,12 eur (28 % zo 229,- eur) a z trov právneho zastúpenia vo výške 131,63 eur (28 % z 470,12 eur).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 250a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/95 Z.z. v platnom znení o súdnych exekútoroch a exekučnom poriadku.